

rangerede ægteskaber gør integration umulig. Såfremt indvandrerforældre ville lade deres børn, der er født i Danmark, leve som andre i Danmark og gifte sig efter eget ønske, ville integrationsproblemerne for længst være løst.

Venstre og Det Konservative Folkeparti understreger, at man med disse bemærkninger om arrangerede ægteskaber ikke ønsker at forhindre disse ægteskaber. Men sådanne ægteskaber bør kun undtagelsesvis medføre opholdstilladelse. Som udgangspunkt bør familiesammenføring i sådanne ægteskaber, hvor ægteparrets største tilknytning er til hjemlandet, finde sted dér. Venstre og Det Konservative Folkeparti peger i den forbindelse på, at menneskerettighedskonventionen om retten til familieliv ikke indebærer en ret til at bosætte sig og få familiesammenføring hvor som helst.

Der er en nøje sammenhæng mellem familiesammenføringernes antal og det voksende indvandrerantal og den høje arbejdsløshed.

Ifølge regeringens egen handlingsplan er antallet af indvandrere og efterkommere siden 1980 øget fra 152.958 til 363.422 personer pr. 1. januar 1999. Det svarer til, at indvandrere og efterkommere fra alle lande i 1980 udgjorde 3 pct. af befolkningen, mens de pr. 1. januar 1999 udgjorde 6,8 pct. af befolkningen.

Den omtalte handlingsplan omtaler seneste fremskrivning af antallet af udlændinge i Danmark:

- Antallet af indvandrere og efterkommere antages at stige fra 330.000 i 1997 til 762.000 personer i 2020. Det betyder, at indvandrere og efterkommere vil udgøre 13,7 pct. af befolkningen i 2020 mod 6,3 pct. i 1997.
- Heraf antages antallet af efterkommere at stige fra 64.000 i 1997 til 257.000 personer i 2020.
- Antallet af indvandrere og efterkommere fra mindre udviklede lande antages at udgøre en stigende del af det samlede antal indvandrere og efterkommere.

Disse oplysninger demonstrerer med al ønskelig tydelighed, at regeringens tiltag i dette lovforslag er helt utilstrækkelige.

Venstre og Det Konservative Folkeparti deler regeringens grundlæggende opfattelse, der er refereret i handlingsplanen side 65:

»Indvandrere og flygtninge, der har et retmæssigt krav på opholdstilladelse i Danmark, skal tilbydes en hensynsfuld modtagelse. De skal

have hjælp og støtte - afpasset efter deres individuelle forudsætninger - til at blive ligeværdige medlemmer af fællesskabet.

Det er regeringens opfattelse, at det på den anden side må kræves og forventes, at indvandrere og flygtninge gør en aktiv indsats for at blive integreret i det danske samfund. Denne indsats må for den enkelte omfatte vilje til at lære dansk, at forstå og respektere dansk kultur og danske samfundsforhold, at udnytte sin erhvervsevne med henblik på så vidt muligt at blive selvforsørgende.

Udbredelsen af snæversynede og fordomsfulde reaktioner mod udlændinge kan være en trussel mod vore traditioner for frisind, tolerance og hensyn. Og tilsvarende kan det være en trussel mod disse traditioner, hvis udlændinge ikke udviser respekt for det danske samfunds regler og normer.«

Venstre og Det Konservative Folkeparti vil fastholde regeringen på dette synspunkt.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

En del af dette mindretal (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) finder, at lovforslagets regler vil indebære en voldsom diskrimination mod etniske mindretal og vil lægge hindringer i vejen for at stifte familie.

Sådan som reglen om adgang til familiesammenføring for unge under 25 år er udformet, vil den komme til uretfærdigt at ramme mange unge med anden etnisk baggrund, der indgår et ægteskab uden pres og tvang. I praksis vil der automatisk blive rettet mistanke mod unge fra familier, hvor der er tradition for arrangerede ægteskaber, uanset at der ikke er tale om ægteskab indgået under pres eller tvang - hvilket også de for udvalget beskrevne eksempler fra Udlændingestyrelsen til fulde bekræfter.

De bureaukratiske midler, som loven lægger op til, vil være uhyre ineffektive over for tvangsægteskaber. Der vil i de familier, hvor der er tradition for tvangsægteskaber, være mange smutveje. Hertil kommer, at de oplysninger IND-SAM har tilvejebragt, udsiger, at mange tilfælde med tvangsægteskaber sker over for unge, der er under 18 år. SF finder, at indsatsen mod tvangsægteskaber skal basere sig på information til og dialog med familierne og intensiv hjælp til de